

EQUATOIL

J. ŠEBEK-PRAHA-KARLÍN

DĚ. BEDŘICH ŠEBEK

BENZIN ♦ OLEJE ♦ TUKY ♦ MAZADLA
PRÍMÝ DOVOZ AMERICKÝCH A RUSKÝCH OLEJŮ
Telefon 649-83

Založeno 1888. - Účet pošt. spoř. 81.148. - Obchodní úvěrní ústav v Praze.

Praha-Karlín dne 10. března 1947
Pobřežní ul. 1a

Bratře majore !

Odpusť, že Ti píši na obchodním papíře, nemám jiný po ruce a potvrzení potřebuji k žádosti o propůjčení Záslužného odznaku ČsOD z let 1918-1919 ZO-45. Potvrzení od matrikáře jsem bohužel na schůzi dne 7.t.m. nedostal, neboť akt o mém prověření, které se stalo v budově rozhlasu někdy v červnu 1945 (v síni, kde se odbívají schůze) mezi ostatními akty není. Přikládám potvrzení I oční kliniky v Praze a pro jistotu znovu popisují moji činnost dne 5. května 1945.

2
není
Milozino

Dne 5.V.1945 v 12h.30m. jako obvykle zapnul ve svém bytě o polední přestávce můj zaměstnanec L.Vajshajtl rádio k poslouchání zpráv. Uslyšel volání o pomoc rozhlasu a přiběhl mě to do kanceláře v mém obchodě v Praze X, Invalidovna 34 hlásiti. Po zjištění, že skutečně rozhlas volá o pomoc předal jsem obchod mému účetnímu V. Rokytovi a ozbrojen revolverem FN raže 6.35 odešel jsem přes kopec Žižkov a postraními ulicemi Žižkova a Vinohrad (elektriky již dávno nejezdily) k budově rozhlasu (ulicí Sladkovského). Stalinova třída byla liduprázdná, pouze za rohy postanních ulic stály skrytí tak aby nemohli býtí zasaženi výstřely z rozhlasu lidí (hlavně ženy), Prámo před vchodem do rozhlasu ležel zraněný muž. Chtěje vyšetřiti situaci přeběhl jsem Stalinovu tr. na roh rozhlasu a podél zdi rozhlasu dostal jsem se až před vchod hlavní do rozhlasu, kde kryje si záda sloupem ve vchodu zjistil jsem, že vchod jest zavřen. Současně ptal jsem se zraněného jak jest zraněn a mohl bych mu pomoci. Zjistiv, že jest zraněn tak že nemůže šesti ani choditi chtěl jsem vrátiti se do postraních ulic, abych zjistil je-li možnost na rozhlas zaútočiti eventuel-zraněného odnésti. Při přebíhání od vchodu rozhlasu byl jsem výstřelem z vchodu zasažen z pravé strany tak, že mě vyteklo pravé oko. Vběhel jsem do holičského krámu (ca druhý krám od vchodu), kde jsem byl obvázan a protože jsem neviděl zůstal jsem v tomto krámu ležeti. Když při novém útoku na rozhlas přišli lidé, pomohl jsem jiného zraněného (do nohy) odnésti na převaziště v Italské ulici, kde jsem byl prohlédnut a poslán na převaziště v Hlavové kavárně, odkud jsem šel do všeobecné nemocnice v Praze, kde mě bylo oko pravé vyoperováno. Na zadní straně jest náčrtek situace pře rozhlasem v době mého zranění. //.

1888

50 let na náš olej

1938